

stronnictw nie dała wyniku — zrzekam się inicjatywy w sprawie utworzenia nowego rządu.

Warszawa, Belweder, 13-go lipca 1922 r.

Naczelnik Państwa
Józef Piłsudski.

**X. LIST DO MARSZAŁKA SEJMU
Z DNIA 14-GO LIPCA 1922 R.**

Dnia 14 lipca 1922 r. Marszałek Sejmu zawiadomił piśmiennie Naczelnika Państwa, że «Komisja Główna» na posiedzeniu, w tym samym dniu odbytym, desygnowała na premiera Wojciecha Korfańskiego, za którym wypowiedzieli się delegaci, reprezentujący 219 głosów, a przeciw tej kandydaturze wypowiedzieli się delegaci, reprezentujący 206 głosów.

Piłsudski tegoż samego dnia wystąpił do Marszałka Sejmu niżej podane pismo, które podajemy według «Kuriera Porannego» z dnia 15 lipca 1922 r.

Do Pana Marszałka Sejmu Ustawodawczego.

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia dzisiejszego, oświadczam, że nie wchodząc w meritum sprawy ani co do osoby, ani co do możliwych wyników pracy p. Wojciecha Korfańskiego, desygnowanego przez Komisję Główną na premiera, nie mogę wziąć udziału w tej jego pracy, gdyż po nieudanej próbie doprowadzenia stronnictw sejmowych do kompromisu, przeczyłoby to mojemu pogładowi na sytuację wewnętrzną państwa i mojemu poczuciu obowiązku, jako Naczelnika Państwa, w tym stanie rzeczy, jaki obecnie się wytworzył.

Wobec tego, nie chcąc w niczym przeszkadzać p. Korfańtemu w jego pracy nad utworzeniem rządu, oświadczam, że będę jednak zmuszony w najbliższym czasie urząd swój złożyć.

Warszawa, Belweder, 14-go lipca 1922 r.

Naczelnik Państwa
Józef Piłsudski.

**XI. LIST DO MARSZAŁKA SEJMU
Z DNIA 29-GO LIPCA 1922 R.**

Skrajnie opozycyjne stanowisko całej lewicy przeciw kandydaturze Korfańskiego i zapowiedź złożenia swego urzędu przez Piłsudskiego stworzyła atmosferę niezwykłego podniecenia politycznego. Wśród nieustannych konferencji i narad

klubów sejmowych praca nad złożeniem gabinetu Korfantego szła wolno.

Korfanty po pięciu dniach, które upłynęły od momentu desygnowania go na premiera przez «Komisję Główną», t. j. 20 lipca 1922 r. zgłosił się na audiencję do Naczelnika Państwa i przedłożył mu listę przez siebie proponowanego gabinetu. Według komunikatu Kancelarii Cywilnej Naczelnik Państwa powołał się wtedy na list swój do Marszałka Sejmu z dnia 14 lipca 1922 r., w którym to liście oświadczył, iż w pracy p. Korfantego nad utworzeniem gabinetu udziału brać nie może. Z dalszą procedurą skierował Naczelnik Państwa Korfantego do jego mandatariusza, t. zn. do popierających go stronnictw sejmowych.

Dnia 26 lipca 1922 r. stronnictwa prawicowe postawiły na posiedzeniu Sejmu wniosek o votum nieufności dla Naczelnika Państwa za odmówienie podpisania listy gabinetu Korfantego. Wniosek ten upadł większością 206 głosów przeciw 186.

Stronnictwa prawicowe nie osiągnęły swego celu, by Piłsudskiego zmusić do podpisania gabinetu Korfantego lub do złożenia urzędu Naczelnika Państwa.

«Komisja Główna» na posiedzeniu w dniu 29 lipca 1922 r. wycofała kandydaturę Korfantego i zwróciła się do Naczelnika Państwa o podjęcie inicjatywy w sprawie utworzenia gabinetu. Marszałek Sejmu zawiadomił o tym Piłsudskiego, który tego samego dnia wysłał niżej przytoczoną odpowiedź. Podajemy ją według «Kuriera Porannego» z dnia 30 lipca 1922 r.

Do Pana Marszałka Sejmu Ustawodawczego.

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dn. 29-go lipca b. r., zawiadamiające mnie o dzisiejszej uchwale Komisji Głównej, która uznając, iż misja stworzenia gabinetu przez p. Korfantego nie doprowadziła do rezultatu, zwraca się do mnie o podjęcie inicjatywy w sprawie tworzenia nowego rządu, zawiadamiam Pana Marszałka, że ze swej strony przedstawiam p. prof. dra Juliana Ignacego Nowaka, rektora Wszechnicy Jagiellońskiej, jako kandydata na prezydenta ministrów ¹⁾.

Warszawa, Belweder, 29-go lipca 1922 r.

Naczelnik Państwa
Józef Piłsudski.

¹⁾ Rząd Nowaka został zamianowany dnia 31 lipca 1922 r. i sprawował władzę do dnia 14 grudnia 1922 r.